

Oudjaar: leven met een onafgewerkte agenda

Het einde van het jaar betekent dat er scharnierpunten zijn, zoals Kerst, oud en nieuw en het begin van een nieuw jaar. Jacomette de Blois schrijft er over in een korte serie. Vandaag: oudjaar.

Op de drempel

Jacomette de Blois

Ieder jaar is het eerder oudjaar. Nooit zijn we er klaar voor. Alleen voor onze buurjongen van negentien kan het niet snel en lang genoeg oudjaar zijn. Hij spaart voor deze avond het hele jaar. Hij speurt naar extravagant vuurwerk, hij vindt en koopt het. Knaluitschieters, kleurexplosies, hoogterecords, laat het maar aan hem over. Zijn humeur is vanaf 1 december een stuk beter dan de rest van het jaar. Op de avond van 31 december wordt de voorraad systematisch

binnen en buiten uitgesteld in volgorde van belangrijkheid. Zijn ouders en zus voegen zich organisch in, in zijn eindejaarsritueel.

Dan barst het los. Iets na twaalfven loop ik schichtig naar hen toe. Blij dat de avond voorbij is, sta ik midden in het spektakel. Verjaagt dit geweld de spoken uit de wereld en uit mijn hoofd? Hoe dan ook: blij ben ik met deze trouwe burens.

Een lief appje komt binnen van een vriendin die elk jaar dansend het jaar uitgaat en dansend het nieuwe jaar begint. Nu ook weer, ik gun het haar. Maar ik krijg ook een verontrustend telefoontje dat een bewoner uit het verpleeghuis waar ik werk, weer helemaal een bom-

bardement beleeft en zo angstig is - terwijl de champagne op tafel staat.

Oudejaarsmoeite

Oudejaarsavond en nieuwjaarsnacht duren gelukkig net zo lang als alle avonden daarvoor en de nachten daarna. Ik zal uitleggen waar mijn oudejaarsmoeite vandaan komt.

In het tweede jaar van mijn theologiastudie liep ik stage in een ziekenhuis in Ede. Het was een heel goede leerschool in veel opzichten. Minstens één opmerking van mijn stagebegeleider is stevig blijven hangen. „Je moet leren leven met een onafgewerkte agenda.” Daar denk ik ook deze oudejaarsavond weer aan. Ook de agenda van 2017 is niet afgewerkt. Ik wilde zoveel realiseren maar het is me niet allemaal gelukt, ik ben opnieuw in zoveel oude valkuilen getrapt. Ik zie mensen voor me die ik zo graag had willen opzoeken.

De woorden ‘voltooid’, ‘klaar’ of ‘af’ zal ik niet snel en zeker niet makkelijk gebruiken. Dat zeg ik niet somber of bitter, want ik ben wel een positief en optimistisch mens geworden zo langzamerhand.

Onze buurjongen speurt naar extravagant vuurwerk, hij vindt en hij koopt het

Mijn moeder zei vaak: „Ik ben niet pessimistisch, ik ben realistisch.” Dat zeg ik haar na, ik ben namelijk nog niet waar ik wezen moet!

Dat besef had ik als kind al sterk. Ik ging altijd met mijn familie mee naar de oudejaarsavonddienst en de sfeer kan ik me nog goed voor de geest halen. Als de namen van de overledenen van het afgelopen jaar werden genoemd, dacht ik ‘je kunt er zo niet meer zijn’. Maar de geur van oliebollen overheerste. Ik ruik het nog als een grote troost op die avond in de kerk. Iedereen bakte nog zelf oliebollen en gelukkig was

de afzuiging in de keukens nog gebrekkig. Ook mijn vader bakte een onwaarschijnlijke hoeveelheid oliebollen en appelflappen, die wij tot diep in januari smakelijk verorberden.

Daarom nu, dit jaar ga ik het eindelijk écht leren: leven met een onafgewerkte agenda!

Misschien wel juist dankzij het oud en nieuw-fenomeen: oliebollen. Het meel en de olie zijn nooit op, leert het verhaal van Elia en de weduwe van Sarfat. De krenten worden ons gegund. Meer dan genoeg naasten om mee te delen en een zoete onuitputtelijke suikersneeuw bedekt alles. Bitterheid verdwijnt, zuur wordt fris en God zout onze tranen op. Hij maakt het kwade goed, Hij is het die u hoedt. Hij zal uw komen en uw gaan, in eeuwigheid bewaren. Ook mijn burens, geloof ik.

Jacomette de Blois is geestelijk verzorger in de Antoniusshof in Bussum. Vanuit het alledaagse leven schrijft ze over levens- en zingevingsvragen. Reacties: jacomette.deblois@hccnet.nl

Minnertsga

Nieuwe schubleien voor de Meinardskerk

Het is een klus op grote hoogte waarop je van boven prachtig zicht hebt. De Meinardskerk van Minnertsga staat op dit moment in de steigers vanwege het vervangen van de zogenaamde schubleien op de zuidzijde van het kerkdak. De oude leien, die dateren van na de brand van 1947, verkeerden in een zo slechte staat dat ze vervangen moesten worden. Het werk wordt uitgevoerd door Leidekkersbedrijf Hendriks en begeleid door Jan Piet de Jager (foto) van Stichting Beheer Kerkelijke Gebouwen Noord-Nederland. De totale kosten bedragen bijna 168.000 euro. De klus moet in januari afgerond zijn. Foto's: Simon Bleeker

Vier geloofsgemeenschappen

Sint-Vitusparochie houdt oudejaarsdag fusieviering

Leeuwarden | Het bisdom Groningen-Leeuwarden is vanaf zondag een fusieparochie rijker. Op oudejaarsdag om elf uur is in de Bonifatiuskerk in Leeuwarden de startviering van de nieuwe Sint-Vitusparochie.

De Titus Brandsma Parochie Leeuwarden houdt op te bestaan en gaat samen met de samenwerkende parochies van Om de Zuid, (Wergea/Warten, Wytgaard, Easterwierrum en Jirnsum). In totaal komen er zo vier geloofsgemeenschappen samen. 'De nieuwe parochie is een rooms-katholieke geloofsgemeenschap die opstaat naar de wereld', zo is te lezen in de gezamenlijke missie. Vorm geven aan gerechtigheid, solidariteit met

de kwetsbare mens en Christus zichtbaar maken in de lokale gemeenschap zijn belangrijke doelstellingen.

Tijdens de fusieviering worden de doopboeken, huwelijksboeken en overlijdensboeken van elke locatie binnengedragen. Zij zullen vanaf zondag worden bewaard in de kluis van het Titus Brandsma Huis. Daarvoor in de plaats komen nieuwe boeken voor de Sint-Vitusparochie.

Per 1 januari is er een gezamenlijke nieuwe site: www.sintvitusparochie.nl. Op die dag is er tevens een eucharistieviering in de Dominicuskerk in Leeuwarden, aanvang elf uur.

Thema 'Water'

Top 2000-kerkdienst in De Oerdracht in Joure

Joure | In PKN-kerk De Oerdracht in Joure vindt vanavond een Top 2000-dienst plaats. De kerkdienst haakt aan bij de traditionele Top 2000, die op dit moment uitgezonden wordt door NPO Radio 2.

Het is de derde keer dat de Jouster kerkgemeenschap een speciale themadienst houdt. Het is een van de ruim honderd kerken in het land meedoen. Ds. Fred Omvlee, bedenker van de Top 2000-kerkdienst, is groot voorstander van meer (pop)muziek in de kerk.

In de Top 2000 staan veel nummers die emoties teweegbrengen en sommige nummers gaan expliciet over geloof of God, zoals *What if God was one of us* van Joan Osborne. Andere nummers blijken te gaan over be-

langrijke levenservaringen als liefde, dood en troost.

Ds. Christien Ferrari en Jeroen Knol gaan voor in de kerkdienst. „Elke dag weer luisteren we naar popmuziek en worden we geraakt door de nummers. Waarom is dat? En wat zegt die muziek over wie wij zijn en wat wij voelen? Dat willen we proberen te ontdekken in deze dienst”, legt Knol uit. Het thema van de dienst is 'Water', verwijzend naar de Bijbel.

Muzikale medewerking wordt verleend door de Jouster Fanfare en de Jouster band Plus Us. Aanvang is zeven uur; de toegang is gratis.

Morgen in deze krant een interview met ds. Fred Omvlee

Kerkelijk verkeer

Gereformeerde Kerken (vrijgemaakt)

Beroepen: te Waardhuizen e.o., kandidaat H. T. Wendt te Kampen.

Christelijke Gereformeerde Kerken

Beroepen: te Surhuisterveen (cgkv), W. C. van Slooten te Mussel.